

вжтъ по между си химически; напротивъ кислородъ тѣ, кой то нѣма ни най малка прилика нито съ сребро то, нито съ желязо то, при извѣстны условия ся съединява съ сребро то и образува прахъ съ тъмнх боуж, въ кого то никакой нѣма да узнае бяло то сребро и въздухообразный кислородъ. Сѣщо така кислородъ тѣ ся съединява съ желязо то и образува онова, кое то въ общежитие то е извѣстно подъ име *рждѣ*, коя то покрыва желязо то, кога то, то дълго време лежи на сѣровый въздухъ.

За сега, ный ще ся ограничимъ само съ този законъ, споредъ кого то между шесть-десять тѣ просты тѣла сѣществува стремление за съединение, което става толкози по силно, колко то тѣзи тѣла приличѣтъ по между си.

6. Горене то.

Сега ный ще ся запознаемъ по отъ близо съ химически тѣ съединения на кислородъ тѣ, равно какъ-то съ условия та и явления та, при кои то тѣ ся извършвжтъ. Отъ приведеный тѣ законъ лесно може да ся заключи, че за химическо съединение е доста само прикосновение то на едно тѣло къмъ друго то. Нѣ такова заключение е погрѣшно; за да ся съединжтъ двѣ, сродны тѣла химически, нужны сѣ иоще извѣстны условия, кои спомагжтъ на такова съединение.

Ный видѣхме, че кислородъ тѣ ся съединява съ вжгленъ тѣ и образува (прави) кислота та; нѣ за това е необходимо да ся распали вжгленъ тѣ, или по право да кажемъ: въ този случай химическо то съединение ся извършва само кога то ся издигне температура та до стѣпень на жарь, кой распалва вжгленъ тѣ. Сѣщо то видѣхме ный и кога то правихме опыты надъ другы тѣ вещества. Сяра та може да сѣди цѣль день въ кислородъ тѣ, и се пакъ, тя